

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

X. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Hieronymo Nigro S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

orem mediocriter: ita tamen, ut vitia orationis promptè difcer-
 nat: habeatque docendi, & instruendi planam ac facilem ratio-
 nem, poterimus eo nos esse contenti. Merces sanè illi à nobis
 perfoluetur, aurei nummi quotannis sexaginta: victumque &
 redum commodè ut habeat curabitur, ad eandem videlicet mo-
 deratam & mediocritatem. Nunc cum videas mi Niger quantæ
 hinc mihi curæ res sit, & quàm sit recta & honesta ratio huius
 consilij mei: peto à te pro nostra summa coniunctione, ut cu-
 ram & cogitationem aliquam suscipias, quo huic rectissimo stu-
 dio nostro facilius: aliquemque nobis inuenire studeas, qui sus-
 ceperat partes hac in re amoris & pietatis erga hosce populos no-
 stræ, meamque optimam in meos voluntatem ipse te explicet.
 Quod si vaquam videro fieri, ut hi quos charitate nimirum Chri-
 stiani in filiorum loco diligo, se sententur eas artes, quæ liberales
 sunt, amocantque ab omni sordida & inquinata cupiditate ha-
 bendi: nec ego illi (crede mihi) cuiuscunque opera hoc assequar,
 plane me obstrictum, & in perpetuum obligatum esse profite-
 bor: omnique studio diligentiaque curabo, ut suum is huiusmo-
 di officium non malè à se positum sit iudicaturus. Hac eadem de
 re ut Lazarum nostrum appelles, cum eoque accuratè colloqua-
 re, vehementer à te peto: mihi que ut primo quoque tempore re-
 spondas. Vale mi Niger, & Bembo meo, summo viro, plurimam
 salutem verbis meis dic. Carpentoracli, IV. Nonas Maij. M.
 D. XXXIII.

X.

IAC. SADOLEYVS EPISC. CARP.

Hieronymo Nigro S. P. D.

Est literas tuas, ad Paulum quas misisti, in quibus amor
 tuus pius erga me se ostendit: nouus ille quidem mihi
 nunquam, sed tamen semper & optatus, & dulcis: quem & feci,
 & faciem mihi plurimi. Salus ad me per te missa à veteribus
 amicis, mihi iucundissima fuit. Nec quicquam est omnium re-
 rum quod libentius faciam quàm usurpare crebro memoriam
 eorum, quos charissimè semper constantissimeque dilexi, Esini,
 Celorig, Petrasanctæ, Thebaldæ, Blossij nostri, etiam Saxoniae
 struente hominis, quem audio magnis de Republica occupatio-
 nibus impeditum, quotidie minus se vobis fruendum præbere
 posse, te vero mi Niger amo ut debeo, abs te que peto, ut eos ami-
 cos a me resalutes, quos modò nominavi, & omnes præterea re-
 liquos, quos antiquæ academix esse cognoueris. Contarentum
 patronum tuum non amo solum, sed etiam veneror: & eum hoc
 et imbuo, ut neminem illi in optinarum artium cognitione præ-

N. gona

ponam: tum verò Deum immortalem, diuosque omnes con-
stans, sic planè statuo, nec meliorem virum, nec sanctiorem ho-
minem, nec amantiorem veritatis, pietatis, sinceritatis, et opor-
tunitatis posse. Itaque tanto & amore & cultu illum pro-
sequor, quantum tantarum & tam præstantium virtutum cau-
lentis postulat. Me ad concilium affuturum esse, si id habebim,
dubitare potes? Quanquam enim magno mihi ea res erit
commodo: tamen dare operam Deo, & illius honori ac nomini
deservire, quantum quidem in me erit, ita mihi constitutum est
ut etiam si sit vita mihi in illo opere profundenda, mecum per-
clarè iri actum putem. Tu vale, & nos ama, tibi que persuadeo
vicissim à me singulariter amari. Ex horis nostris suburbani
IV. Nonas Iunij, M. D. XXXVI.

XL

HIERONIMVS NIGER IACOBO
Sadoletto Episc. Carpent. S. P. D.

ET si pudet me post diuturnam cessationem nunc ad te scri-
bere: tamen non dubito, quin pro tua in amore constantia
mea (si qua fuit) negligentia benignus interpretis sis futurus.
Præsertim cum nihil esset priuari quod scriberem: publica res
omnia copiosè ab aliis ad te perscribi non ignorarem. Nunc
tem cum decreuerim ex urbe discedere: te, quem omnium con-
siliorum meorum, non modò consilium, sed autorem etiam sen-
per esse volui, fas est professionis meæ causas, rationesque cogno-
scere. Nec vereor, ne non consilium tibi probetur meum: cum
me semper non solum monitis, verum etiam exemplo ad qua-
tem & otium inuitaris: quicquid veteri meo instituto intelligi
me non opum, aut honorum cupiditate, sed officio ac beatus
sientia ad urbem fuisse reuocatum. Cui quidem officio ac fructu
cum iam satis factum à me fuerit, videret planè desipere, nisi quod
reliquum est ætatis, mihi ipsi, hoc est meis studiis darem. Quan-
tobrem constitutum habeo ad Calendas Maias Parauum pro-
cisci, nactus opportunam occasionem, quòd eodem tempore
Cornelius meus Brixianorum Pontifex exire in prouinciam
constituit. Erit autem otiolulum illud meum, cui istius veri ac solius
otij simulacrum quoddam: quòd tu in oris istis pacatissimis, cum
vacuus molestia, cælestem penè in terris vitam agis: mihi magno
maximo futura impedimento sunt. Mitto rei familiaris angus-
tias, quam etsi contempsit semper, tamen labores mei atque con-
stituta paulò æquiores facere debuissent. In quo mihi temporis in-
equitas est accusanda: ne quid in eos grauius dicam, qui ea tem-
poratione posse me perpetuis laboribus implicare, atque ab otio